Prezenta lucrare conține _____ pagini

Numele:……..
……
Inițiala prenumelui tatălui: …….....
Prenumele:…….....
……
Școala de proveniență: …….....
……
Centrul de examen: .....
Localitatea: …….....
Județul: …….....

Nume şi prenume asistent	Semnătura

EVALUAREA NAȚIONALĂ PENTRU ABSOLVENȚII CLASEI a VIII-a

Anul școlar 2020 – 2021

Limba și literatura română

A	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

B	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

C	COMISIA DE EVALUARE	NOTA (CIFRE ŞI LITERE)	NUMELE ŞI PRENUMELE PROFESORULUI	SEMNĂTURA
	EVALUATOR I			
	EVALUATOR II			
	EVALUATOR III			
	EVALUATOR IV			
	NOTA FINALĂ			

Subiect preluat de pe plusedu.ro

[redacted]

- **Toate subiectele sunt obligatorii.**
- **Se acordă zece puncte din oficiu.**
- **Timpul de lucru efectiv este de două ore.**

SUBIECTUL I **(70 de puncte)**

Citește fiecare dintre textele de mai jos pentru a putea răspunde la cerințele formulate.

Textul 1

ACTUL I, SCENA II
ŞEFUL, PROFESORUL

Profesorul: treizeci, treizeci şi doi de ani. Îmbrăcat curat, chiar îngrijit, dar modest.

PROFESORUL: Bună ziua.
ŞEFUL (*cordial*): Aaaa! Am onoarea, dom' profesor. Lume nouă.
PROFESORUL (*din prag*): Voiam...
ŞEFUL: Intră, intră, te rog.
PROFESORUL: Voiam... voiam numai să întreb... ceasul de afară, de pe peron... merge înainte?
ŞEFUL: Uneori. Alteori rămâne în urmă.
PROFESORUL: Aşa gândeam şi eu... fiindcă...
ŞEFUL (*arătându-i un scaun*): Da', ia poftim. Nu iei loc?
PROFESORUL: Nu, mulţumesc. Intrasem doar să văd cât e ceasul. (*Se uită la orologiul* din perete.*) Trei şi douăsprezece... Nu se poate. (*Se uită la ceasul lui de mână*).
ŞEFUL: De ce? Cât e la al d-tale?
PROFESORUL: Şapte fără douăzeci.
ŞEFUL: Păi aşa o fi. (*Se duce spre orologiu şi întoarce cu degetul minutarele*): Le mai aşez şi cu mâna... că dacă ar fi să mă iau după ele...
PROFESORUL: Dar atunci... atunci dumneata nu ştii niciodată cât e ceasul.
ŞEFUL: Ei, asta-i... Cum să nu ştiu? Când trece 747 dinspre Câmpina, e opt. Când vine 115 dinspre Sinaia, e opt douăzeci; când se încrucişează 63 cu 97, e douăsprezece şi cinci. Când vine domnișoara Cucu, e şapte. Şapte precis.
PROFESORUL: Şi dacă întârzie?
ŞEFUL: Cine? Domnișoara Cucu? N-o cunoşti.
PROFESORUL: Nu. Trenul. Cum ştii dumneata când întârzie trenul?
ŞEFUL: Dar ce zor am să ştiu? Pe mine mă găseşte totdeauna aici, la datorie.
PROFESORUL: Totuşi, bunăoară astăzi... Personalul*... Vine la timp?
ŞEFUL: De ce? Pleci undeva? Aştepţi pe cineva?
PROFESORUL: Da... aştept.
ŞEFUL: Pe cine?
PROFESORUL: Adică, de fapt, nu aştept. I-am dat lui Pascu să-mi aducă ceva de la Bucureşti.
ŞEFUL: Care Pascu?...

Subiect preluat de pe plusedu.ro

PROFESORUL: Pascu... cu magazinul general, de pe uliţa veche.
ŞEFUL: A! Omul nostru. L-am văzut azi-dimineaţă când a plecat.
PROFESORUL (*parcă puţin neliniştit*): Ai vorbit cu el? Ţi-a spus că se întoarce diseară?
ŞEFUL: N-am prea vorbit, că-mi era somn. […]
PROFESORUL (*preocupat, uitându-se la ceasul din perete şi pe urmă la al lui*): Numai de n-ar întârzia.
ŞEFUL: Dar de ce? E o chestie importantă?
PROFESORUL (*evaziv*): Da... Vezi...
ŞEFUL: Fac prinsoare că iar e vorba de o carte.
PROFESORUL (*ca şi cum s-ar scuza*): Da...
ŞEFUL (*dojenitor*): Nu te mai laşi de cărţi, dom' profesor.
PROFESORUL: E o carte mai... Cum să-ţi spun eu? mai rară, mai deosebită... O comandasem de mult din străinătate... încă din astă-iarnă. Credeam că nu mai vine, că nu se mai găseşte... Când, ieri-dimineaţă mi-a venit înştiinţare de la Bucureşti, de la librari, că a sosit... Şi atunci am rugat pe Pascu...
ŞEFUL: Şi n-ai avut răbdare să ţi-o aducă acasă. Venişi la gară, să-i ieşi înainte.
PROFESORUL: O aştept de atâtea luni...
ŞEFUL: Patimă mare cărţile, dom' profesor. Da, da, patimă mare. Nu te mai saturi de ele. Uite, chiar azi-noapte, stăteam de vorbă cu judecătorul şi farmacistul. „Băiat bun profesorul – zicea Lascu, farmacistul –, dar are un cusur: toată ziua cu nasu-n cărţi." […]
PROFESORUL (*s-a uitat din nou, îngrijorat, la ceasul lui, apoi la cel din perete*): Domnule şef! Eu cred că ceasul dumitale stă.
ŞEFUL: Dar de ce?
PROFESORUL: La mine acum e şapte fără paisprezece.
ŞEFUL: Zău?... (*Merge spre ceas şi pe urmă mişcă limba cea mare a orologiului*): Cum trece vremea, domnule!
PROFESORUL: Mai e mult până vine personalul?
ŞEFUL: Mai e. Întâi trece rapidul*. […]
PROFESORUL: Aşa? Atunci... atunci am venit prea devreme. Mai am timp să mă duc şi să mă întorc.
ŞEFUL: Dar de ce să te duci? Mai bine stai aici, să vezi cum trece rapidul, că e frumos.

Mihail Sebastian, *Steaua fără nume*

**orologiu* – ceas
***personal, rapid* – tipuri de tren de persoane, clasificate în funcție de viteza de deplasare

Textul 2

Ana Maria Sandu: ***Care e prima dvs. amintire legată de plecatul de acasă?***
Nora Iuga: La mine amintirea asta este extrem de veche. Nu plecam chiar în vilegiatură*, ci plecam cu mama în Germania, unde tatăl meu avea un angajament pentru că era şef de orchestră. [...] Poate că era la Hamburg, poate că era la Kassel, nu mai ştiu exact unde era. Eram destul de săraci, iar o asemenea călătorie nu şi-o putea permite oricine, de asta călătoream cu clasa a III-a. Clasa I era cu fotolii cu pluş albastru, clasa a II-a cu pluş roşu, iar clasa a III-a era cu banchete din stinghii de lemn lăcuite. Foarte curate şi bine lustruite. Dar nu erau deloc comode. Pe vremea aceea, o călătorie până la Hamburg dura vreo două zile şi jumătate. Cel mai mult îmi plăcea să mă uit pe fereastră până mi se turtea nasul de ea şi aburii veneau de pe nări şi din gură pe geam şi aveam senzaţia că e ceaţă afară. Al doilea lucru care mă surprindea foarte tare era că nu ştiam de ce trenul mergea înainte, iar copacii rămâneau în urmă.

A.M.S: ***Vă mai place să călătoriţi cu trenul?***
N.I.: Îmi place să călătoresc numai cu trenul. Probabil că această plăcere îi marchează pe toţi bătrânii.

A.M.S: ***În ce anotimp aţi făcut această călătorie?***
N.I.: Nu-mi mai amintesc foarte bine, dar ştiu că am luat un tren de seară. Era întuneric în gară, ceea ce mă face să cred că era toamna târziu. Gândindu-mă la asta, stau şi mă întreb de ce o viaţă întreagă am simţit imboldul, uneori, să mă duc la gară, fără să iau trenul, întotdeauna seara, şi să mă uit la oamenii care pleacă. Două lucruri pe lumea asta mi s-au părut extrem de răscolitoare şi cumplit de dureroase: mugetul teribil pe care îl scot sirenele vapoarelor şi coastele cu copaci despicaţi, căzuţi de pe munte. E o durere insuportabilă a lucrurilor neînsufleţite.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

A.M.S: ***Când aţi văzut marea prima dată?***
N.I.: Am văzut marea foarte târziu. Am fost în general săracă, dar nici nu mă laud cu asta, nici nu mă plâng, că fericită am fost cât cuprinde, indiferent dacă am avut sau nu bani. La mare am fost prima dată cu băieţelul meu, care avea vreo doi-trei ani şi ştiu că nu eram învăţaţi cu marea. Bărbatul meu rămăsese la serviciu. Noi am plecat la Constanţa. Am ajuns în zori. Şi atunci am avut un adevărat şoc. Pentru că n-am mai văzut linia orizontului, deodată nu mai era sfoara aia dintre cer şi pământ. Pământul şi marea aveau exact aceeaşi culoare. Senzaţie care m-a deconcertat* teribil. Marea nu m-a mai impresionat foarte tare decât mult mai târziu, când eram la 2 Mai, unde ne petreceam tot timpul vacanţele, fiindcă acolo mergeau toţi prietenii noştri, poeţii. Şi Nina Cassian, şi Mariana Marin, cu care am fost foarte bună prietenă, şi locuiam aproape vizavi, în Titan. Aici, ce m-a impresionat a fost momentul în care a răsărit luna. Ne-am dus într-un grup s-o vedem şi valurile veneau în trepte şi aveai senzaţia că treptele alea ajung din ce în ce mai departe. Le vedeai roşii, în timp ce luna se înălţa, şi simţeai o atracţie nebună să mergi pe acele trepte.

Ana Maria Sandu, „«Nu există călătorii decât cu trenul» – interviu cu scriitoarea Nora Iuga”,
în *Dilema veche* nr. 596/2015

**vilegiatură* – călătorie de plăcere
**a deconcerta* – a tulbura, a zăpăci

A.

1. Notează două nume de localități identificate în textul 1. **2 puncte**

_____

_____

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 1.
Profesorul ajunge la gară cu puțin timp înainte de
a) şapte fără douăzeci.
b) şapte fix.
c) șapte și douăzeci.
d) opt și douăzeci.

Răspunsul corect: ☐ **2 puncte**

3. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.
În călătoria cu trenul spre Germania, Nora Iuga a plecat împreună cu
a) fiul.
b) mama.
c) soțul.
d) tata.

Răspunsul corect: ☐ **2 puncte**

4. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect, valorificând informațiile din textul 2.
Nora Iuga a văzut prima dată marea
a) dis-de-dimineață.
b) după-amiază.
c) la răsăritul lunii.
d) la apusul soarelui.

Răspunsul corect: ☐ **2 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

5. Notează „X” în dreptul fiecărui enunț pentru a stabili corectitudinea sau incorectitudinea acestuia, bazându-te pe informațiile din cele două texte. **6 puncte**

Enunțul	Corect	Incorect
Ceasul din gară se află pe un stâlp.		
Cartea pe care Lascu i-o aduce profesorului este din străinătate.		
Profesorul este considerat de judecător și de farmacist drept un om fără defecte.		
Pe vremuri, durata unei călătorii spre Hamburg era de aproximativ două zile și jumătate.		
Norei Iuga îi plac doar călătoriile cu trenul.		
Stațiunea 2 Mai era frecventată de poeți, așa cum își amintește Nora Iuga.		

6. Menționează, în câte un enunț, tiparul textual identificat în fiecare dintre fragmentele de mai jos. **6 puncte**

a) „PROFESORUL: Mai e mult până vine personalul?
ŞEFUL: Mai e. Întâi trece rapidul.”

b) „**A.M.S:** ***În ce anotimp aţi făcut această călătorie?***
N.I.: Nu-mi mai amintesc foarte bine, dar ştiu că am luat un tren de seară.”

7. Prezintă, în cel puțin 30 de cuvinte, o legătură care se poate stabili, la nivelul conținutului, între fragmentul din „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian și fragmentul extras din interviul cu Nora Iuga. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

8. Crezi că o călătorie cu trenul poate fi atractivă pentru un copil? Motivează-ți răspunsul, în 50 – 90 de cuvinte, valorificând textul 2. **6 puncte**

9. Asociază fragmentul din „Steaua fără nume” de Mihail Sebastian cu un alt text literar studiat la clasă sau citit ca lectură suplimentară, prezentând, în 50 – 100 de cuvinte, o asemănare și o deosebire de conținut dintre ele. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

B.

1. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.
   Există triftong în ambele cuvinte din seria:
   a) „întotdeauna”, „iau”.
   b) „mergeau”, „aveai”.
   c) „vedeai”, „douăsprezece”.
   d) „veneau”, „iei”.

   Răspunsul corect: ☐ **2 puncte**

2. Scrie în casetă litera corespunzătoare răspunsului corect.
   Seria care conține doar cuvinte derivate este:
   a) „deodată”, „judecătorul”.
   b) „întârzie”, „profesorului”.
   c) „străinătate”, „călătorie”.
   d) „vapoarelor”, „găsește”.

   Răspunsul corect: ☐ **2 puncte**

3. Rescrie secvența „Aici, ce m-a impresionat a fost momentul în care a răsărit luna.”, înlocuind cuvântul „aici” cu un antonim și cuvântul „momentul” cu un sinonim. **4 puncte**

4. Selectează, din fragmentul următor, trei verbe la timpuri diferite ale modului indicativ, pe care le vei preciza: „știu că am luat un tren de seară. Era întuneric în gară, ceea ce mă face să cred că era toamna târziu.”. **6 puncte**

Subiect preluat de pe plusedu.ro

5. Transcrie propozițiile subordonate din următoarea frază, precizând felul acestora: „La mare am fost prima dată cu băieţelul meu, care avea vreo doi-trei ani şi ştiu că nu eram învăţaţi cu marea”. **6 puncte**

6. Alcătuiește o propoziție afirmativă, în care pronumele personal „el” să aibă funcția sintactică de complement indirect (a) și o propoziție negativă, în care substantivul „tren” să aibă funcția sintactică de complement direct (b). **6 puncte**

(a) _____

(b) _____

7. Completează spațiile libere din textul de mai jos, reprezentând mesajul unui cititor către un prieten, cu forma corectă a cuvintelor scrise între paranteze. **6 puncte**

Suntem _____ (*mândru)* de colegii _____(*care*, genitiv) impresii de călătorie _____ (*a publica*, construcție pasivă, indicativ, perfect compus) în _____(*ultim*) săptămâni și _____ (*a dori*, condițional-optativ, prezent, persoana I) să le citim împreună.

SUBIECTUL AL II-LEA **(20 de puncte)**

Imaginează-ți că ai fost într-o călătorie.
Scrie un text narativ, de cel puțin 150 de cuvinte, în care să prezinți o întâmplare petrecută în timpul acelei călătorii, incluzând o secvență dialogată și una descriptivă.

Punctajul pentru compunere se acordă astfel:
- conținutul compunerii – 12 puncte
- redactarea compunerii – 8 puncte (marcarea corectă a paragrafelor – 1 punct; coerența textului – 1 punct; proprietatea termenilor folosiți – 1 punct; corectitudine gramaticală – 1 punct; claritatea exprimării ideilor – 1 punct; respectarea normelor de ortografie – 1 punct; respectarea normelor de punctuație – 1 punct; lizibilitate – 1 punct).

Notă! Compunerea nu va fi precedată de titlu sau de motto. Punctajul pentru redactare se acordă doar în cazul în care compunerea are minimum 150 de cuvinte și dezvoltă subiectul propus.

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro

Subiect preluat de pe plusedu.ro